

Vluchteling verhaal

In het begin:

In 2012 brak er een burgeroorlog uit in Syrië. Door de dictator die de hoofd was van de staat ging hij de Rejim (Syrische leger) op de burgers afsturen. Er vallen veel doden door de soldaten en de bommen. Er zijn veel protesten waar ik en je familie ook mee aan doet. Helaas heb ik al mijn vrienden en familie verloren alleen niet mijn beste vriend en oom.

Voor het vertrek:

Ahmad (mijn vriend) en ik maken een plan en willen naar een andere stad toe genaamd Homs. Voor het vertrek vraag je aan oom of hij meewilt.. je oom heeft nog hoop en wilt blijven in Syrië. Wanneer hij hoort dat jullie naar Homs gaan zegt hij dat het een heel slecht idee is.. omdat, hij heeft gehoord dat daar ook burgeroorlog is uitgebroken. Hij geeft Ahmad en mij het advies om naar Afrin te vluchten en vandaar naar Turkije te gaan. (1) Wij gaan naar Afrin en vandaar naar Turkije (1) (2) Wij gaan naar een andere stad in Syrië genaamd Homs (2)

(1) Ahmad en ik pakken 2 grote rugtassen en stoppen wij daar onze paspoorten, wat eten en drinken en kleding in en wat hulp middelen zoals een snijmes en aansteker... Het duurt 6 uur op te voet om naar Afrin te gaan.

Tijdens het vertrek:

(2) Op weg naar Homs...

Het duurt 2,5 uur om naar Homs te gaan... Ahmad en ik kopen wat benodigdheden zoals een tent, voedsel, aansteker, snijmes ect.. Het is een best gevaarlijke reis want wij moeten door veel bossen lopen om Homs te bereiken. Er vliegt van alles in ons hoofd.. we kunnen door wolven of beren gegeten worden! Er kan val alles gebeuren denken wij. Over een half uur gaan wij vertrekken.. we gaan nog snel langs mijn oom om afscheid te nemen. Wanneer mijn oom hoort dat wij toch naar Homs gaan ondanks zijn advies is hij een beetje teleurgesteld.

3 uur later...

Eenmaal aangekomen in Homs zijn Ahmad en ik erg blij. Ons reis was verschrikkelijk erg, wij hoorden allerlei wolf geluiden en hadden het erg moe en koud. Eenmaal in Homs maken wij wat eten klaar omdat, wij verschikkelijke honger hebben. We maken ook ons tent klaar om een dutje te doen.

(Turkije) Op weg naar Turkije...

Ahmad en ik pakken 2 grote rugtassen en stoppen wij daar onze paspoorten, wat eten en drinken en kleding in en wat hulp middelen zoals een snijmes en aansteker... Het duurt 6 uur op te voet om naar Afrin te gaan.

Na 4 uur lopen zijn Ahmad en ik heel moe dus willen wij even een pauze gaan nemen en een dutje te doen.

Uren later...

Wij worden wakker en kijken na de tijd.. wij zijn 6 uur veder. Ahmad en ik schrikken.. hoe hebben wij ons zolang verslapen vragen wij tegen onszelf. Het is nu nacht en donker, wij zijn heel bang omdat, wij allemaal wolven geluiden horen en we hebben niks bij ons om ons zelf te verdedigen... alleen een snijmes en een aansteker die weinig tot geen invloed gaat hebben op een grote groep wolven.

2 uur later...

Na vele angst van opgegeten te worden door een wolf zijn wij eindelijk bij Afrin. Wij horen van andere dat van Afrin naar de Turkse grens 435,3 km is. Ahmad en ik verliezen geen tijd en gaan snel weer reizen...

Week later...

Ahmad en ik gaan naar de grens en de Turkse soldaten controleren onze paspoorten.. we mogen over de grens en Ahmad & ik voelen ons meteen stuk veiliger, het is alsof een zwaar stuk steen van ons rug is gegleden. Wij kopen 1 grote tent want die van ons is verslepen en wat eten om de nacht te overleven. Ze proberen en goed plek uit te zoeken in de bos van Turkije om te overnachten met onze tent... Ahmad en ik hebben de dag overleefd ondanks de kou. We zoeken dagen lang naar een organisatie die een toekomst te bieden heeft voor vluchtelingen.

Aangekomen in Turkije:

- (1) Ahmad en ik gaan bedelen voor geld, na een tijdje zien wij dat het niet goed gaat en raken wij blut.

Daardoor kunnen wij geen eten meer kopen en gaan we dood ← dit was 1 einde in Turkije.

- (2) Ahmad en ik hadden veel geld verzameld in Turkije waardoor wij naar Nederland gingen door de betere economie (2)

Aangekomen in Homs:

- (2) Toen Ahmad en ik waren aangekomen in Turkije gingen wij werken bij de restaurant van een hotel.

Wij gingen een lang tijd doorwerken bij het restaurant en bedachten ons om of nieuw werk te

zoeken of naar Nederland te gaan door de betere economie daar. (1) Blijven in Homs (1) (2) Naar

Nederland gaan (1)

Toekomst:

- (1) Doordat de oorlog ook in Homs uitbrak na een tijdje gingen Ahmad en ik dood door de bommen

en leefomgeving. ← einde in Homs

- (2) Wij gingen naar Nederland, Ahmad en ik hadden daar goed werk. Later gingen wij trouwen met

2 vrouwen en leefde lang en gelukkig. ← einde in Nederland

